

Literatura i escultura, unides per la pervivència de la memòria

Trípode publica *Cases de poeta*, de l'escriptor i artista Abraham Mohino Balet.

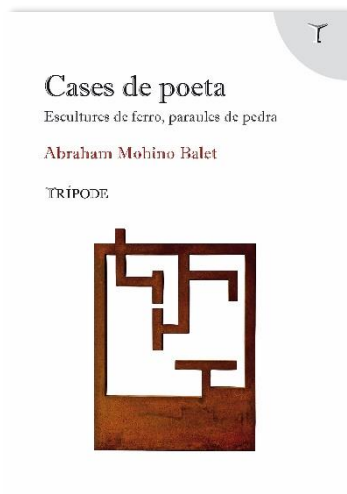
Cases de poeta és una expressió central en l'obra literària i artística de Mohino. I ho és perquè en aquests textos convergeix i s'integra bona part de la seva obra literària anterior. L'autor treballa llibre, ferro i pedra amb l'objectiu de fer presents en la memòria els escriptors, els pensadors i els artistes per qui sent estima i admiració, tots ells, en essència, poetes. I el resultat ha estat una sèrie d'ofrenes simbòliques a autors com **Paul Auster, Gaston Bachelard, John Berger, Christian Bobin, Paul Celan, Eduardo Chillida, Marta Chinchilla, Erri De Luca, Marguerite Duras, Felícia Fuster, Ramon Llull, Mònica Miró, Josep Plandiura, Iannis Ristos, Mercè Rodoreda o Mark Strand.**

Mohino rendeix **homenatge** a aquells artistes que han fet del concepte casa una poètica. Cases al·lusives per celebrar el silenci (o el buit) i la paraula (o la plenitud). S'hi refereix com a *paraules de pedra* perquè els entén així, en l'accepció epigràfica, semblants a inscripcions que acompanyen les escultures estela, perpetuant els noms evocats. Però aquests mots no han estat cisellats ni gravats sobre el suport dur, sinó sobre la matèria lleugera del paper.

La prosa poètica que conté el llibre, o «**proses mig poètiques mig especulatives**», tal com comenta el crític d'art Abel Figueres a *El Temps de les Arts*, s'acompanya amb **il·lustracions** que permeten captar l'essència de cada una d'aquestes *cases de l'anima*, com també les anomena l'autor. Cada prosa i cada escultura és una casa que simbolitza una ànima. Una ànima de poeta.

Una obra que, com també destaca Figueres, ens mostra «els vasos comunicants que hi ha entre l'escultura i la poesia a través del concepte de casa, de llar, com a tema i nexa d'unió, com a cordó umbilical de doble direcció, com a camí d'anada i tornada».

L'editorial catalana posa punt final a un 2019 positiu que li ha permès definir-se i consolidar-se dins el sector, i enceta el 2020 amb un llibre de **no-ficció** editat i dissenyat amb la mateixa cura que Mohino ha realitzat *Cases de poeta* i que, sense cap mena de dubte, prestigia Trípode i la qualitat literària que des d'uns inicis ha destacat a l'editorial.

Cases de poeta – Abraham Mohino

Abraham Mohino ens ofrena aquestes divuit cases-memòria com a indrets de l'ànima. Construccions simbòliques per celebrar escriptors que han fet del concepte casa una poètica. Cases al·lusives per celebrar el silenci (o el buit) i la paraula (o la plenitud). Els textos que acompanyen cada casa, cada peça escultòrica en formen part indissoluble: s'hi refereix com a *paraules de pedra* perquè els entén així, en l'accepció epigràfica, semblants a inscripcions que acompanyen les escultures estela, perpetuant els noms evocats. Però aquests mots no han estat cisellats ni gravats sobre el suport dur, sinó sobre la matèria lleugera del paper.

Gener 2020

120 pàgines

15x22 cm

Rústica amb solapes

Color

Amb fotografies

PVP: 23,00 €

- *Cases de poeta* és una expressió central en l'obra artística de Mohino, la qual convergeix i s'integra harmònicament en tota la seva labor literària.
- L'autor treballa llibre, ferro i pedra amb l'objectiu de fer presents en la memòria els escriptors, els pensadors i els artistes per qui sent estima i admiració, tots ells, en essència, poetes.

Abraham Mohino i Balet (1969) és escriptor i escultor. Ha editat l'*Obra poètica completa* de Rosa Leveroni (CCG Edicions, 2010) i *Agonia de llum, la poesia secreta de Mercè Rodoreda* (Angle Editorial, 2002). També ha curat obres de literatura personal com *Autoretrat* de Mercè Rodoreda (Angle Editorial, 2008), amb Mònica Miró; i *Confessions i quaderns íntims* de Rosa Leveroni (Edicions 3i4, 1997), amb Enric Pujol. Com a poeta ha publicat diversos llibres: *Ànemos* (Godall Edicions, 2018); *Persistència del blanc titani en temps dels ametllers batuts*, XLV Premi Joan Teixidor de Poesia de la Ciutat d'Olot (Viena Edicions, 2012); i, amb Mònica Miró, *En el límit de l'ombra, pols de cinabri* (Editorial Moll, 2011). Tota aquesta labor literària convergeix i s'integra harmònicament en la seva obra artística, de la qual *Cases de poeta* és una expressió central, una baula necessària del corpus.

Trípode, símbol perfecte de l'estabilitat.

TRÍPODE

El Trípode (del grec “tres peus”) és físicament el símbol perfecte de l'estabilitat. Un recolzament per tres punts crea un pla virtual geomètric que implica que mai trontolli o es balancegi.

L'arrelament del nostre segell el volem fonamentar en els bons autors, en la complicitat dels lectors i en l'amor per la literatura que ens uneix a tots tres en una estabilitat perfecta.

Per ampliar informació i concertar entrevistes amb l'autor, poseu-vos en contacte amb nosaltres!

Helena Batlle, comunicació:

Tel.: 649 02 41 52

c/e: comunicacio@tripode.cat

Pilar Blasco, editora:

Tel.: 630 92 37 01

c/e: info@tripode.cat